

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 232/2019
12.03.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Маје Ковачевић Томић, Соње Павловић и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Марином Пандуровић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Александра Куруцића, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика (КЗ), одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Александра Куруцића, адвоката Миодрага Секулића, поднетом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1233/18 од 23.01.2019. године, у седници већа одржаној дана 12.03.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Александра Куруцића, адвоката Миодрага Секулића, поднет против правноснажне пресуде Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1233/18 од 23.01.2019. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Сомбору К 35/18 од 15.11.2018. године, окривљени Александар Куруцић, оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, за које је осуђен на казну затвора у трајању од 1 (једне) године, коју ће издржавати у просторијама у којима станује, без примене електронског надзора, у коју казну му се урачунава време проведено у привору од 01.12.2017. године до 21.03.2018. године. Окривљени је обавезан да просторије у којима станује не напушта, осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција, а уколико самовољно напусти просторије у којима станује једном у трајању од шест часова или два пута у трајању до шест часова, суд ће одредити да остатак казне затвора издржи у заводу за извршење кривичних санкција. Истом пресудом, окривљеном је изречена мера безбедности одузимање предмета - опојне дроге марихуане нето масе 438,89 грама, за коју је одређено да се по правноснажности пресуде има предати ПУ Сомбор, ради уништења. Такође, окривљени је обавезан да накнади трошкове кривичног поступка у износу од 18.952,74 динара, као и паушални износ од 5.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности наведене пресуде, под претњом извршења.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1233/18 од 23.01.2019. године, усвајањем жалбе Вишег јавног тужиоца у Сомбору у делу одлуке о кривичној санкцији, преиначена је пресуда Вишег суда у Сомбору К 35/18 од 15.11.2018. године, тако што је Апелациони суд у Новом Саду окривљеног Александра Куруџића због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ за које је том пресудом оглашен кривим, осудио на казну затвора у трајању од 3 (три) године, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 01.12.2017. године до 21.03.2018. године, и истовремено је према окривљеном изрекао меру безбедности одузимање предмета – 438,89 грама опојне дроге марихуане, за коју је одређено да ће се по правноснажности пресуде предати ПУ Сомбор ради уништења, док је жалба браниоца окривљеног одбијена као неоснована, а првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против наведене правноснажне пресуде Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1233/18 од 23.01.2019. године, захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног Александра Куруџића, адвокат Миодраг Селукић у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијану пресуду и списе предмета врати другостепеном суду на поновно одлучивање или је преиначи „одбијањем жалби и потврђивањем првостепене пресуде“. Бранилац је предложио да Врховни касациони суд у смислу члана 488. став 3. ЗКП одложи извршење правноснажне пресуде до доношења одлуке о захтеву за заштиту законитости.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је на седници већа коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, а ставом 4. наведеног члана предвиђени су услови под којима окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости, а то је учињено таксативним набрајањем повреда закона које могу бити учињене у поступку пред првостепеним и поступку пред апелационим судом – члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4. ЗКП.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости наводи да одлучне чињенице - да ли је окривљени у току кривичног поступка открио од кога набавља опојну дрогу, зависи примена одредбе члана 246. став 5. КЗ, а да је Апелациони суд у Новом Саду као другостепени, у седници већа, дакле, без отварања претреса, утврдио различите чињенице у односу на оне које су утврђене

првостепеном пресудом, и погрешно закључио да у конкретном случају није на поуздан начин утврђено да је окривљени предметну опојну дрогу набавио од свог рођака АА, те да стога нема места примени члана 246. став 5. КЗ.

Изнетим наводима, по налажењу овог суда, бранилац окривљеног указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање.

Међутим, како чланом 485. став 4. ЗКП који прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац сходно правима која у поступку има у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступку који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажној пресуди, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног Александра Куруџића, оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези са чланом 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Марина Пандуровић,с.р.

Председник већа-судија
Зоран Таталовић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић